

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

ในการศึกษารั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และประเทศไทย ซึ่งทำให้ทราบถึงแนวปฏิบัติทางการบัญชี รวมทั้งปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางการบัญชีของประเทศไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและประเทศไทย ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีของประเทศอื่นได้

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อแนวปฏิบัติทางการบัญชีของประเทศไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและประเทศไทย

จากการศึกษาสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อแนวปฏิบัติทางการบัญชีนั้น พบว่า ประเทศไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีสภาพแวดล้อมดังกล่าวดังนี้ ได้แก่ มีแหล่งเงินทุนภายนอก คือ รัฐบาลและผู้ถือหุ้น ระบบกฎหมายแบบคอมมิวนิสต์และกฎหมายเจ้ามืออาชีวะคือประเพณีของผู้เชื้อชาติ ความสัมพันธ์การเมืองเศรษฐกิจกับประเทศไทยอื่น คือ ไม่ได้เป็นสมาชิกของ OECD ซึ่งเป็นกลุ่มองค์กรที่มีแนวปฏิบัติทางการบัญชีเป็นวงกว้าง ระดับเงินเพื่อค่า ความชั้นชื่อนของธุรกิจและการศึกษาน้อย และวัฒนธรรมนี้มีการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม การแบ่งชนชั้น ความไม่แน่นอนสูงและความเป็นจิตนิยม ส่วนประเทศไทย มีสภาพแวดล้อมดังกล่าวดังนี้ ได้แก่ มีแหล่งเงินทุนภายนอก คือ ผู้ถือหุ้น ระบบกฎหมายแบบเจ้ามืออาชีวะคือประเพณี ความสัมพันธ์การเมืองเศรษฐกิจกับประเทศไทยอื่น คือ เป็นสมาชิกของกลุ่มองค์กรที่มีแนวปฏิบัติทางการบัญชีเป็นวงกว้างทุกองค์กร ความชั้นชื่อนของธุรกิจและการศึกษามาก และวัฒนธรรมนี้มีความเป็นปัจเจกบุคคล การแบ่งชนชั้น ความไม่แน่นอนน้อยและความเป็นวัตถุนิยม

ดังนั้น สภาพแวดล้อมดังกล่าวที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางด้านการบัญชีของทั้งสองประเทศ แต่ละประเทศมีแนวปฏิบัติทางการบัญชีที่แตกต่างกัน เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาการทางการบัญชีไม่พัฒนาเท่าที่ควร คือ ด้านระบบกฎหมาย เพราะประเทศไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามยังอยู่ภายใต้การปกครองแบบคอมมิวนิสต์ ซึ่งปัจจัยนี้ทำให้

การพัฒนาทางการบัญชีเคลื่อนไหวได้ไม่เต็มที่ ถึงแม้ว่าจะปรับปรุงระบบเศรษฐกิจเป็นแบบระบบเศรษฐกิจแบบเสรีมากขึ้นก็ตาม

1.2 รูปแบบทางการบัญชี (Accounting Model) ของประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ใช้รูปแบบการนำเสนออย่างยุติธรรมและเปิดเผยอย่างเต็มที่ (The Presentation/Full Model) เหมือนกัน

1.3 การจัดตั้งมาตรฐานการบัญชีของประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและประเทศไทย

ในการจัดตั้งมาตรฐานการบัญชีของประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ขึ้นตรงต่อหน่วยงานของภาครัฐ คือ กระทรวงการคลัง แต่ประเทศไทยนั้นขึ้นตรงต่อหน่วยงานอิสระ คือ สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย (ส.บช.) ซึ่งทำให้การจัดตั้งมาตรฐานการบัญชีของประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามช้า และสอดคล้องกับสถานการณ์จริงน้อยกว่าของประเทศไทย

1.4 หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการทางด้านการบัญชีของประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและประเทศไทย

หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการทางด้านการบัญชีประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและประเทศไทยได้มีการพัฒนาการบัญชีในประเทศไทยของตนและมีการพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติทางการบัญชีเป็นวงกว้าง โดยหน่วยงานหลักดังกล่าวของแต่ละประเทศมีดังนี้

ประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการทางด้านการบัญชี ได้แก่ กระทรวงการคลังของประเทศไทย (The Ministry of Finance - MOF of the Socialist Republic of Vietnam) สมาคมวิชาชีพทางการบัญชีแห่งประเทศไทย (Vietnamese Accounting Association - VAA) สถาบันวิชาชีพบัญชีแห่งชาติ (The National Council for Accountancy) คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชี (Accounting Standards Board)

ส่วนประเทศไทย มีหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการทางด้านการบัญชี ได้แก่ สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย หรือ ส.บช. (The Institute of Certified Accountants and Auditors of Thailand - ICAAT) คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือ ก.ล.ต. (The Securities and Exchange Commission, Thailand - SEC) ธนาคารแห่งประเทศไทย (The Bank of Thailand - BOT) กรมสรรพากร (The Department of Revenue) และกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (The Department of Business Development – DBD)

1.5 การพัฒนามาตรฐานการบัญชีของประเทศไทยสารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและมาตรฐานการบัญชีของประเทศไทย

ประเทศไทยสารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ขณะนี้กำลังพัฒนามาตรฐานการบัญชีฉบับใหม่ ออกมาเพิ่มขึ้น ซึ่งปัจจุบันนี้มีมาตรฐานการบัญชีของเวียดนาม (VAS) จำนวน 10 ฉบับ ส่วนมาตรฐานการบัญชีของไทยในปัจจุบันนี้มีมาตรฐานการบัญชีของไทย (TAS) ที่ประกาศใช้จำนวน 35 ฉบับ และกำลังพัฒนามาตรฐานการบัญชีฉบับใหม่ออกมาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ กับ VAS รวมทั้งมีการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานการบัญชีที่ถือปฏิบัติตอยู่ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์ และประเทศไทยมีการพัฒนาพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ภายในปี พ.ศ. 2547 นี้

1.6 มาตรฐานการบัญชีของประเทศไทยสารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และประเทศไทย

ในการศึกษาจะศึกษามาตรฐานการบัญชีของเวียดนาม (Vietnamese Accounting Standards - VAS) โดยแบ่งเป็นกลุ่มของมาตรฐานการบัญชีที่มีผลบังคับใช้ในรายงานการเงินปี พ.ศ. 2545 และแม่บทการบัญชีที่มีประกาศใช้ในรายการการเงินปี พ.ศ. 2546 เปรียบเทียบกับมาตรฐานการบัญชีของประเทศไทยที่ประกาศใช้แล้ว โดยศึกษาเปรียบเทียบในเรื่องแม่บทการบัญชีระหว่าง VAS 01 เรื่องแม่บทการบัญชี และ TAS เรื่องแม่บทการบัญชี ในเรื่องสินค้าคงเหลือระหว่าง VAS 02 เรื่องสินค้าคงเหลือ และ TAS 31 เรื่องสินค้าคงเหลือ ในเรื่องสินทรัพย์ถาวรที่มีตัวตน VAS 03 เรื่องสินทรัพย์ถาวรที่มีตัวตน และ TAS 32 เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และในเรื่องรายได้ระหว่าง VAS 05 เรื่องรายได้และรายได้อื่น และ TAS 37 เรื่องการรับรู้รายได้

1) มาตรฐานการบัญชีของเวียดนาม ฉบับที่ 01 เรื่อง แม่บทการบัญชี และมาตรฐานการบัญชีของประเทศไทย เรื่อง แม่บทการบัญชี

ค้านการรับรู้ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ มีการกำหนดให้รับรู้เมื่อเข้าเงื่อนไขทั้งสองข้อ ได้แก่ มีความเป็นไปได้ที่ประโภชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตของรายการจะให้เข้าหรือออกจากกิจการ และสามารถวัดมูลค่าของรายการดังกล่าวได้อย่างน่าเชื่อถือ

ค้านการวัดมูลค่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ VAS ให้ใช้เกณฑ์ราคาทุนเดิมในการวัดมูลค่า ส่วน TAS ให้ใช้ถึง 4 เกณฑ์ในการวัดมูลค่า ได้แก่ ราคาทุนเดิม ราคาทุนปัจจุบัน นูลค่าที่จะได้รับและมูลค่าปัจจุบัน

และค้านการเบิดเผยข้อมูล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ VAS มีการแบ่งรายได้เป็นรายได้และรายได้อื่น ส่วน TAS มีเพียงแต่ประเด็นรายได้เท่านั้น

2) มาตรฐานการบัญชีของเวียดนาม ฉบับที่ 02 เรื่อง สินค้าคงเหลือ และมาตรฐานการบัญชีของประเทศไทย ฉบับที่ 31 เรื่อง สินค้าคงเหลือ

ด้านการรับรู้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ จะรับรู้เมื่อเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่ง ได้แก่ มีไว้เพื่อขาย อุปะระห่วงกระบวนการผลิต และมีไว้ใช้ในการผลิตสินค้าคงเหลือหรือให้บริการ

ด้านการวัดมูลค่า ในส่วนที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การตีราคาสินค้าคงเหลือ คือ ตีราคาสินค้าคงเหลือตามราคากลุ่มและมูลค่าสุทธิที่จะได้รับแล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่าและต้นทุนสินค้าคงเหลือประกอบด้วยต้นทุนในการซื้อ การแปลงสภาพและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และในส่วนที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ วิธีการคำนวณต้นทุนสินค้าคงเหลือ VAS กำหนดให้เลือกใช้ 4 วิธี ได้แก่ วิธีราคาเจาะจง วิธีถัวเฉลี่ยต่อจำนวนหนักและวิธีเข้าก่อนออก ก่อน ซึ่งวิธีถัวเฉลี่ยต่อจำนวนหนักได้กำหนดให้เลือกการคำนวณไว้ คือ ในแต่ละครั้งที่ได้รับ ในแต่ละเดือนและในแต่ละไตรมาส ส่วน TAS กำหนดให้เลือกใช้มากกว่า VAS อุป 2 วิธี คือ วิธีต้นทุนมาตรฐานและวิธีราคาขายปลีก ซึ่งวิธีถัวเฉลี่ยต่อจำนวนหนักนี้ ได้กำหนดให้คำนวณเป็นระบบ ๆ ขึ้นอยู่กับสภาพกิจการ

และด้านการเปิดเผยข้อมูล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ VAS ได้กำหนดให้เปิดเผยจำนวนเงินรวมของค่าเผื่อราคาสินค้าคงคลัง จำนวนเงินรวมของมูลค่าสินค้าคงเหลือที่เพิ่มขึ้น และเหตุการณ์ที่มีผลต่อการเพิ่มขึ้นหรือการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดของสินค้าคงเหลือ ส่วน TAS ได้กำหนดให้เปิดเผยยอดรวมของราคางานบัญชีและยอดรวมของมูลค่าสุทธิที่จะได้รับของสินค้าคงเหลือในกรณีที่มีการจำแนกประเภทสินค้าคงเหลือ มูลค่าสินค้าคงเหลือที่ปรับเพิ่มขึ้นจากราคาที่เคยปรับลดลง และเหตุการณ์ที่มีผลทำให้ราคาสินค้าคงเหลือกลับเพิ่มขึ้นจากการที่เคยปรับราคาลดลง

3) มาตรฐานการบัญชีของเวียดนาม ฉบับที่ 03 เรื่อง สินทรัพย์ภาครัฐที่มีตัวตน และ มาตรฐานการบัญชีของประเทศไทย ฉบับที่ 32 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ด้านการรับรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ การใช้งานที่คืน อาคารและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการผลิต การจำหน่าย การให้บริการ การให้เช่าหรือการบริหารงาน มีการกล่าวถึงเฉพาะใน TAS

ด้านการวัดมูลค่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ VAS ในเรื่องต้นทุนการถือครองที่เกิดขึ้นกับสินทรัพย์ที่ซื้อมาหรือสินทรัพย์ที่สร้างขึ้นมีการกำหนดไว้ใน VAS 06 เรื่องสัญญาเช่าระยะยาว รายจ่ายภายหลังการรับรู้เริ่มแรกจะรับรู้เมื่อประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตเพิ่มขึ้น โดยสภาพ

ของสินทรัพย์ใหม่อนเดิม มีวิธีการคิดค่าเสื่อมราคากลาง วิธี “ได้แก่” วิธีส่วนต่าง วิธีข้อคิดเห็นอุดถง และวิธีจำนวนผลผลิต ส่วน TAS ในเรื่องต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นกับสินทรัพย์ที่ซื้อมาหรือสินทรัพย์ที่สร้างขึ้นมีการกำหนดไว้ใน TAS 33 เรื่องต้นทุนการกู้ยืม มีการกล่าวถึงการแยกเปลี่ยนสินทรัพย์และการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้มูลค่าเริ่มแรก รายจ่ายภายหลังการรับรู้เริ่มแรกจะรับรู้เป็นสินทรัพย์เมื่อประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตเพิ่มขึ้นจากที่เคยประเมินไว้โดยไม่ได้กล่าวถึงสภาพของสินทรัพย์ และมีวิธีคิดค่าเสื่อมราคาย่อยๆ วิธีซึ่งภายในหลายวิธีนี้ได้กรอบคลุมถึงวิธีการคิดค่าเสื่อมราคายตามที่ VAS กำหนด แต่วิธีการคิดค่าเสื่อมราคานี้จะต้องเป็นวิธีที่สามารถปันส่วนค่าเสื่อมราคาย่างเป็นระบบตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์

และด้านการเปิดเผยข้อมูล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ VAS มีการกำหนดให้เปิดเผยเรื่องต่าง ๆ เป็นกลุ่มโดยรวม ส่วน TAS มีการกำหนดให้เปิดเผยราคางานบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคางานของสินทรัพย์ รายละเอียดเกี่ยวกับสินทรัพย์ที่มีการตีราคาขึ้นใหม่ ได้แก่ เกณฑ์และวันที่ที่มีการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ ผู้ประเมินอิสระเป็นผู้ตีราคาหรือไม่ ลักษณะค่านิรันท์ใช้กำหนดราคายืนยาว ราคางานบัญชีของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แต่ละประเภทก่อนมีการวัดมูลค่าใหม่ และการเปลี่ยนแปลงของส่วนเกินจากการตีราคาสินทรัพย์ ซึ่งในการเปิดเผยตาม TAS มีการกำหนดให้เปิดเผยในแต่ละเรื่องอย่างละเอียด

4) มาตรฐานการน้อมซึ่งของเวียดนาม ฉบับที่ 14 เรื่อง รายได้และรายได้อื่น และมาตรฐานการน้อมซึ่งของประเทศไทย ฉบับที่ 37 เรื่อง การรับรู้รายได้

ด้านการรับรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ VAS "ได้ให้คำนิยามของรายได้ โดยไม่ได้กล่าวถึงกระແเสื้าเชิงเศรษฐกิจว่าให้หักค่าใช้จ่ายแล้วหรือไม่ และไม่ได้กล่าวถึงรายได้ว่ามีการรวมถึงการเพิ่มทุนหรือไม่ การรับรู้รายได้จากคอกเบี้ยจะรับรู้โดยใช้อัตราคอกเบี้ยที่ใช้ในเหตุการณ์นั้น ๆ และรายได้เงินได้ให้ความหมายซึ่งหมายถึงรายได้ที่ได้รับจากการกิจกรรมที่ไม่เกิดขึ้นช้าๆ และผิดปกติ รวมถึงการจำหน่ายและขายสินทรัพย์ดาวร บทลงโทษยังเนื่องจากลูกค้าผิดสัญญา การขาดเชื่อมจากการประกันภัยที่ได้รับการตัดบัญชีครึ่งก่อนๆ ที่สะสมไว้ เจ้าหนี้การค้าที่ไม่ดำเนินธุรกิจต่อ การขาดเชื่อมภัยและการลดภัย และอื่นๆ ส่วน TAS "ได้ให้คำนิยามของรายได้ที่กล่าวถึงกระແเสื้าเชิงเศรษฐกิจที่ก่อนหักค่าใช้จ่ายและไม่ให้รวมถึงการเพิ่มทุน การรับรู้รายได้จากคอกเบี้ยจะรับรู้โดยใช้อัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของสินทรัพย์ และรายได้เงินได้ให้ความหมายโดยรวมตามคำนิยามของรายได้ และในส่วนของรายได้ที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่ไม่เกิดขึ้นบ่อยและไม่ใช่จากการดำเนินงานตามปกติของกิจกรรมนั้นเป็นส่วนหนึ่งของรายการพิเศษ ตาม TAS 39 เรื่องกำไรขาดทุนสำหรับงวด ข้อผิดพลาดที่สำคัญและการเปลี่ยนแปลงทางบัญชี

ด้านการวัดมูลค่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ รายได้ให้วัดมูลค่าโดยใช้ราคาขุดธรรม โดย VAS กำหนดให้เป็นมูลค่าสุทธิจากส่วนลดการค้า ส่วนลดเงินสด ส่วนลดตามปริมาณซื้อและการรับคืนสินค้า ส่วน TAS กำหนดเป็นมูลค่าที่สุทธิจากส่วนลดการค้าและส่วนลดตามปริมาณซื้อเท่านั้น

และด้านการเปิดเผยข้อมูล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ VAS กำหนดให้เปิดเผยรายได้อื่นทั้งหมดเป็นรายการแยกต่างหาก ส่วน TAS ไม่มีรายการล่าวถึงรายได้อื่นอย่างชัดเจน แต่มีการกำหนดให้เปิดเผยรายการกำไรและรายการขาดทุนที่อาจเกิดขึ้นตามข้อกำหนดใน TAS 52 เรื่องเหตุการณ์ภายในบัญชี และ TAS 53 เรื่องประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น

2. อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีระหว่างประเทศไทยสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและประเทศไทยนั้น พบว่าทั้งสองประเทศมีแนวปฏิบัติทางการบัญชีที่แตกต่างกัน ถึงแม้ว่าทั้งสองประเทศมีการอิงมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศและรูปแบบทางการบัญชีที่เหมือนกันก็ตาม ทั้งนี้เนื่องมาจากการบัญชีระหว่างประเทศและรูปแบบทางการบัญชีที่แตกต่างกันตามทฤษฎีของการบัญชีระหว่างประเทศ ซึ่งความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของแนวปฏิบัติทางการบัญชีนั้น ในเรื่องแม่น้ำของการบัญชี ได้แก่ ด้านการวัดมูลค่า คือ VAS ให้ใช้เกณฑ์ราคาทุนเดิมในการวัดมูลค่า ส่วน TAS ให้ใช้ราคาทุนเดิม ราคาทุนปัจจุบัน มูลค่าที่จะได้รับและมูลค่าปัจจุบัน และด้านการเปิดเผยข้อมูล คือ VAS มีการแบ่งรายได้เป็นรายได้และรายได้อื่น ส่วน TAS มีเพียงแค่ประเด็นรายได้เท่านั้น ในเรื่องสินค้าคงเหลือ ได้แก่ ด้านการวัดมูลค่า คือ วิธีการคำนวณต้นทุนสินค้าคงเหลือ VAS ให้เลือกใช้วิธีราคาเฉาะ วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักหรือวิธีเข้าก่อนออกก่อน ซึ่งวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักกำหนดช่วงเวลาการคำนวณไว้ ส่วน TAS เพิ่มวิธีต้นทุนมาตรฐานหรือวิธีราคาขายปลีกให้เลือกใช้อีก ซึ่งวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักนั้น ให้คำนวณตามสภาพกิจการ และด้านการเปิดเผยข้อมูล คือ VAS ให้เปิดเผยจำนวนเงินรวมของค่าเสื่อมราคาสินค้าลดลงและมูลค่าสินค้าคงเหลือที่เพิ่มขึ้น และเหตุการณ์ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดของสินค้าคงเหลือ ส่วน TAS ให้เปิดเผยจำนวนเงินรวมของราคาตามบัญชีและของมูลค่าสุทธิที่จะได้รับเมื่อมีจำแนกประเภท มูลค่าสินค้าคงเหลือที่ปรับเพิ่มขึ้นจากการที่ขายปรับลดลง และเหตุการณ์ที่มีผลทำให้ราคาสินค้าคงเหลือกลับเพิ่มขึ้นจากการที่ขายปรับราคาลดลง ในเรื่องสินทรัพย์ที่มีตัวตน ได้แก่ ด้านการรับรู้ คือ การใช้งานที่คิน อาคารและ

อุปกรณ์เพื่อใช้ในการผลิต การจำหน่าย การให้บริการ การให้เช่าหรือการบริหารงาน มีการกล่าวถึง เนพาะใน TAS ด้านการวัดมูลค่า คือ VAS รายจ่ายภายหลังการรับรู้เริ่มแรกจะรับรู้ตามสภาพของ สินทรัพย์ที่เหมือนเดิม วิธีการคิดค่าเสื่อมราคา ได้แก่ วิธีเส้นตรง วิธียอดคงเหลือลดลงและวิธี จำนวนผลผลิต ส่วน TAS มีการกล่าวถึงการแยกเปลี่ยนสินทรัพย์และการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้ มูลค่าเริ่มแรก รายจ่ายภายหลังการรับรู้เริ่มแรกจะรับรู้โดยไม่ได้กล่าวถึงสภาพของสินทรัพย์ วิธีคิด ค่าเสื่อมราคายิบซ์ และด้านการเปิดเผยข้อมูล คือ VAS มีการกำหนดให้เปิดเผยเรื่องต่าง ๆ เป็น กลุ่มโดยรวม ส่วน TAS มีการกำหนดให้เปิดเผยในแต่ละเรื่องอย่างละเอียด และในเรื่องรายได้ ได้แก่ ด้านการรับรู้ คือ VAS ให้คำนิยามของรายได้ โดยไม่ได้กล่าวถึงกระแสเข้าเชิงเศรษฐกิจว่าให้ หักค่าใช้จ่ายแล้วรวมถึงการเพิ่มทุนหรือไม่ การรับรู้รายได้จากคอกเบี้ยจะรับรู้โดยใช้อัตรา คอกเบี้ยที่ใช้ในเหตุการณ์นั้น ๆ และรายได้อื่นความหมายรวมถึงรายได้ที่ได้รับจากการที่ไม่ เกิดขึ้นซ้ำ ๆ และผิดปกติ ส่วน TAS ให้คำนิยามของรายได้ที่หักค่าใช้จ่ายและส่วนลดตามปริมาณซื้อและ ผลตอบแทนที่แท้จริงของสินทรัพย์ และรายได้อื่นหมายความตามคำนิยามของรายได้ ด้านการวัด มูลค่า คือ VAS ใช้มูลค่าดูติธรรมสุทธิจากส่วนลดการค้า ส่วนลดเงินสด ส่วนลดตามปริมาณซื้อและ การรับคืนสินค้า ส่วน TAS ใช้มูลค่าดูติธรรมที่สุทธิจากส่วนลดการค้าและส่วนลดตามปริมาณซื้อ และด้านการเปิดเผยข้อมูล คือ VAS ให้เปิดเผยรายได้ที่อันแยกต่างหาก ส่วน TAS กำหนดเพียงให้ เปิดเผยเฉพาะรายการกำไรมะรายการขาดทุนที่อาจเกิดขึ้นตามข้อกำหนดใน TAS 52 เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุล และ TAS 53 เรื่องประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น

3. ข้อจำกัดที่พบในการศึกษา

ประเทศไทยยังรู้สังคมนิยมเวียดนามกำลังอยู่ในช่วงการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย และการพัฒนาทางด้านวิชาชีพทางการบัญชี จึงทำให้การค้นคว้าข้อมูลบางเรื่อง ได้ยากและมีปริมาณ ข้อมูลไม่มากเท่าที่ควร

4. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีของประเทศไทยและสังคมนิยมเวียดนามเพิ่มขึ้น เนื่องจากมาตรฐานการบัญชีของประเทศไทยดังกล่าวมีการพัฒนาเพิ่มมาก ขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาเกี่ยวกับการบัญชี ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย และอื่นๆ